

UDRUGA PRIPADNIKA 110.BRIGADE
ZBORA NARODNE GARDE HRVATSKE VOJSKE KARLOVAC
Kralja Tomislava 2, 47000 KARLOVAC, Predsjednik: Enver Smajli
tel.047/613-850, mob.: 091/545 8858, e-mail:udruga.110brzng@gmail.com

Karlovac, 27. svibnja 2020.
URBROJ: 2020-110- /3

2133/01-03 URED GRADONAČELNIKA

Primljeno:	28-05-2020		
Klasifikacijska oznaka:			Org. jed.:
Uredbeni broj:	- / 1	Pri:	Vrij:

H000792635

GRAD KARLOVAC

Gradsko vijeće, Odbor za javna priznanja
Banjavčičeva 9, 47000 Karlovac
„ZA JAVNA PRIZNANJA“

PREDMET: Prijedlog za dodjelu Povelje Grada Karlovca

Prof. dr. sc. o. Jakov Mamić,

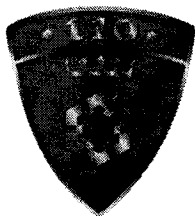
- dostavlja se,

U ovoj godini jubileja: 25 godina veličanstvene pobjede Hrvatske vojske i konačnog oslobođenja okupiranih dijelova našeg grada, naše županije i jedine nam domovine Hrvatske, prisjećamo se s ponosom tih povijesnih događaja, ali i osoba koje su značajno doprinijele ostvarenju tog sna.

U vrijeme najžešćih nasrtaja neprijatelja na Grad Karlovac i njegovo okružje, karlovačke branitelje i naš „Alamo“ - Turanj, posjetila su trojica svećenika iz Karmela Remete, predvođena priorom ocem Jakovom Mamićem. Uz njega su bili još o. Vjenceslav Mihetec i o. Zdenko Križić, a uz njih i estradni umjetnik Krunoslav Kićo Slabinac. U pratnji članova zapovjedništva 1.pb 110. br obilazili su naše branitelje crtom turanjske bojišnice: od Poloja do Mikšića i Sajeveca. Blagoslivljali su branitelje, dijelili prigodne poklone i molili Gospodina da im sačuva zdravlje i živote. Od tog trenutka su postali veliki prijatelji i simpatizeri karlovačkih branitelja.

U više navrata otac Jakov Mamić služio je Svetu Misu za branitelje u „Californiji“ na Turnju, vojarni „Domobranska“ Karlovac, Domu HV „Zrinski“, lovačkom domu Draganić, crkvi Presvetog Trojstva.....Promicao je istinu o Domovinskom ratu, o karlovačkim braniteljima, njihovoj žrtvi i junaštvu, o Gradu Karlovcu, ali i patnjama hrvatskog naroda i vjeri u pobjedu dobra nad zlom. S obzirom da je bio profesor na zagrebačkom teološkom fakultetu, ali i na još nekoliko fakulteta u inozemstvu, njegove riječi su se daleko čule.

Na prijedlog zapovjedništva 1. pb.110 br. organizirao je izradu borbenog barjaka Prve pješačke bojne. Ručno su ga izradile sestre Karmelićanke iz samostana u Brezovici. Barjak je
OIB-8235885406, MB-01307657, MBr-4000347, RNO br.-0090930,
Karlovačka banka : IBAN: 6224000081110070045.

UDRUGA PRIPADNIKA 110. BRIGADE
ZBORA NARODNE GARDE HRVATSKE VOJSKE KARLOVAC
Kralja Tomislava 2, 47000 KARLOVAC, Predsjednik: Enver Smajli
tel.047/613-850, mob.: 091/545 8858, e-mail:udruga.110brzng@gmail.com

posvetio otac Jakov Mamić na Svetoj misi u Draganiću i svečano je uručen postrojbi povodom prve obljetnice ustrojavanja 110. br. ZNG u vojarni „Domobranska“ 28. lipnja 1992.. Važno je naglasiti dvije činjenice: barjak je djelomična replika povijesnog barjaka Karlovačke građanske garde iz 1840. i drugo: vezan je zlatnim i srebrnim koncem te je veoma vrijedan – kao uradak i kao dokument povijesti.

Povodom 3. obljetnice ustrojavanja 110. br. ZNG o. Mamić opet je bio uz našu brigadu. Organizirao je izradu njezinog borbenog barjaka. Izvezen je vrijednim rukama sestara Karmelićanki u samostanu Karmel u Brezovici. Svečano je uručen zapovjedniku 110. br. HV na košarkaškom igralištu „Šanac“. Pred građanima Karlovca barjak je brigadi predao izaslanik Predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana general Ivan Basarac. Posvećen je na koncelebriranoj Svetoj misi koju je predvodio vojni ordinarij monsijor Josip Jezerinac u crkvi Presvetog Trojstva.

Važno je istaći da je od sada već davne 1991. otac Jakov Mamić. uvijek bio duhovni vođa branitelja, ali ne samo pripadnika 110. br., koju su činili uglavnom građani Grada Karlovca i njegovog okružja. Uz blagopremnulog uzoritog kardinala Franju Kuharića bio je i ostao najomiljenija osoba duhovnog života za nas branitelje.

U znak zahvalnosti za sve što je učinio za našu brigadu, nas branitelje, a time i naš Grad Karlovac, pripadnici 110. brigade zavjetovali su se Majci Božjoj Remetskoj da će svake godine hodočastiti u njeno svetište na blagdan Velike Gospe. Od 1992. pripadnici brigade, a danas članovi Udruge 110. br. ZNG/HV ispunjavaju svoj zavjet. Koliko je jaka ta veza, ostvarena zahvaljujući osobnosti oca Jakova Mamića, mogao se osobno uvjeriti na jednom od naših hodočašća tadašnji gradonačelnik Grada Karlovca, a sada župan naše Karlovačke županije prof. Damir Jelić. Pred nekoliko godina, kada su pripadnici 110. prilazili oltaru sa zavjetnom svijećom o. Mamić se okupljenom mnoštvu sa riječima za pamćenje: „Oltaru prilaze pripadnici karlovačke 110. brigade. I dok bude Remeta, bit će i 110. brigade.“

O dobrim i humanim djelima oca Jakova Mamića kroz godine ratne neka sudi povijest. Otac Jakov Mamić bio je i ostao naš iskreni i odani prijatelj, duhovni i moralni oslonac, naša uzdanica u teškim vremenima, osoba koja je uvijek znala i mogla pronaći i istaći ono najbolje u nama.

Pripadnici Udruge predlažu, stoga, da Grad Karlovac ocu Jakovu Mamiću dodijeli **PLAKETA** Grada Karlovca za 2020. kao priznanje za dugogodišnju duhovnu potporu i sva učinjena djela.

Prijedlog je jednoglasno usvojen na sjednici Izvršnog odbora Udruge nadnevka 15. svibnja 2020.

PREDSJEDNIK
UDRUGE 110. BR. ZNG/HV

Enver Smajli
Enver Smajli

ŽIVOTOPIS

Prof. dr. sc. o. Jakov Mamić rođen je 10. ožujka 1944. u mjestu Zidine, općina Tomislavgrad (BiH). Osnovnu školu završio u svom rodnom mjestu. Srednju školu u Zagrebu i klasični licej u Trentu 1965. Teološki dodiplomski studij pohađao i završio u Rimu na Papinskom teološkom fakultetu "Teresianum" (1966-1970). Poslijediplomski studij upisao na Papinskom teološkom fakultetu "Teresianum" na kojemu magistrira 1971., a studij specijalizacije iz područja duhovnog bogoslovlja upisao i pohađao na Institutima za duhovnost Papinskih teoloških fakulteta "Teresianum" i "Gregoriana" u Rimu. Doktorira 1979. godine obranom dizertacije iz područja istočne filozofije i zapadne mistike. Dizertacija je ocjenjena najvišom ocjenom "suma cum laude" te velikim dijelom objavljena kao znanstveni rad (Rim, 1982, Ed. Teresianum, 191 stranica).

U red Karmelićana ušao 1960. Novicijat završava 1962. te iste godine polaže prve redovničke zavjete. Doživotne zavjete polože 1965., te je zaređen za svećenika 1971. Povjeren mu je odgoj u Provinciji (1969-1975). 1975. poslan od Uprave Provincije da osnuje samostan u Splitskoj nadbiskupiji. To čini iste godine. Bio je član Prezbiterskog vijeća Zagrebačke nadbiskupije.

Od 1979-1986. predaje na Papinskom Teološkom fakultetu "Teresinaum" u Rimu.

Zbog nespojivosti obveza oko organizacije novoosnovanog Instituta za kršćansku duhovnost KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, izvođenja nastave na istom Institutu, 1984. vraća se u Zagreb gdje ostaje raditi kao stalni nastavnik na Katehetskom Institutu i na Institutu za kršćansku duhovnost KBF-a. U Rim odlazi svake godine po jedan semestar te kao gost predavač drži nastavu i obavlja mentorski rad na Institutu duhovnosti Papinskog teološkog fakulteta "Teresianum".

U četiri navrata biran je na dužnost provincijala Hrvatske karmelske provincije sv. Josipa u Zagrebu (1982., 1986., 2003., 2005.), a od 1980. sudjeluje u Definitorijskoj provincije. Po treći puta biran za Prvog savjetnika provincije i ekonoma provincije. Od 1994. izabran za magistra karmelskih bogoslova. Od 1982. izabran i potvrđen za ravnatelja svih izdanja Hrvatske karmelske provincije, dužnost koju i danas obnaša.

Osniva zajedno s Vijećem Provincije "Karmelske centre duhovnosti" za promicanje znanstvenog pristupa ovoj grani teologije: (Zagreb, Split, Krk, Sofija, Sombor, Zidine). Isto tako osniva "Sustavni studij duhovnosti" kao izobrazbenu ustanovu Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa u Zagrebu u trajanju od dvije godine. Izabran za prvog ravnatelja toga studija.

Kapitul Provincije održan u lipnju 1999. izabrao ga je na tri godine za priora samostana Majke Božje Remetske u Zagrebu.

Od 1982. obnaša dužnost glavnog urednika "Karmelskih izvora" u nizu "Kršćanskih klasika" Centra za koncilski istraživanja i dokumentaciju "Kršćanske sadašnjosti", a sada je Glavni urednik "Karmelskih izdanja" (KIZ) što ih je zajedno s drugima ustanovio 2004.

1993. postaje direktor "Kršćanske sadašnjosti" i vrši tu službu godinu dana.

1994. izabran i potvrđen za člana Povijesne komisije za spise sl. Božjega o. Gerarda Tome Stantića, OCD., a obnaša i dužnost porotnika u kauzi sl. Božjega oca Ante Antića.

Tijekom duhovne i znanstvene izobrazbe u Rimu, a sukladno karizmi svoje redovničke zajednice, uočava potrebu za sustavnijim i znanstvenijim pristupom vjeri, duhovnoj kulturi i osobito iskustvu vjere te istraživanju autohtone hrvatske duhovnosti na ovim crkveno-kulturološkim prostorima. Upravo stoga otpočima, kao provincijal svoje zajednice i profesor duhovnog bogoslovlja na Katehetskom institutu KBF-a, promicati inicijativu za osnutak Instituta za kršćansku duhovnost u Hrvatskoj (1984). Ova inicijativa nailazi na odličan prijem sa strane KBF-a u Zagrebu koji iste godine, zajedno sa Hrvatskom karmelskom provincijom sv. Josipa, osniva Institut za kršćansku duhovnost. Vijeće KBF-a bira ga (1984), a veliki kancelar KBF-a kard. Kuharić potvrđuje ga (1984) za prvog predstojnika Instituta za kršćansku duhovnost Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Na toj dužnosti je ostao sve do 2009.

Zbog ponovnoga uključivanja Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta i njegovih Instituta u Zagrebačko sveučilište, sustavno radi na izradi Novoga Statuta Instituta za kršćansku duhovnost te njegovoga četverogodišnjega Programa i Plana. Taj posao privodi kraju i Vijeće Fakulteta usvaja novi Statut, Program i Plan Instituta 5. listopada 1999., a Senat Sveučilišta u Zagrebu na svojoj 15. sjednici u ak. god. 2000/01. održanoj 10. srpnja 2001. donosi odluku o prihvaćanju nastavnog programa proširenog sveučilišnog dodiplomskog studija kršćanske duhovnosti na Institutu za kršćansku duhovnost KBF-a Sveučilišta u Zagrebu.

Od 1990. član je Komisije Odbora za dodjelu državne nagrade "Ivan Filipović" Ministarstva za prosvjetu, kulturu i šport RH za znanstvenu djelatnost, a od 1992. i Prosudbene komisije za koncepciju obrazovnog sustava Programskog savjeta Ministarstva prosvjete, kulture i športa Republike Hrvatske. Radio je na prosudbi odgojno-obrazovnog sustava Republike Hrvatske.

1996. izabran je za člana Etičkog povjerenstva KBC - Zagreb.

Od samog početka ustroja Hrvatske vojske i Redarstvenih službi RH aktivno sudjeluje u oblikovanju i izvođenju programa vjerske i duhovne izgradnje i nadgradnje svih katoličkih pripadnika HV i redarstvenih snaga. Osobito je ulagao trud u duhovnu izobrazbu časničkog i dočasničkog kadra. To je ostvarivao kroz predavanja u centrima HV i redarstvenih snaga, putem poticaja pripadnicima HV i redarstvenih snaga da svoju duhovnu izobrazbu postižu kroz redoviti studij na Institutu za kršćansku duhovnost, ili na kojemu drugom Institutu KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, te putem organiziranja raznih tribina, hodočašća i prikladne literature. Kroz četiri godine obnaša službu vojnog kapelana u HRZ-u i PZO-u. Prvog listopada 2010. vojni biskup mons. Juraj Jezerinac imenuje ga pastoralnim vikarom u vojnoj biskupiji, a 1. siječnja 2011. Imenovan je generalnim vikarom biskupije.

Promaknut je u izvanrednog profesora na KBF-u 2003., a u redovitoga 2009.